

LINDEBALLE TEGLOVN

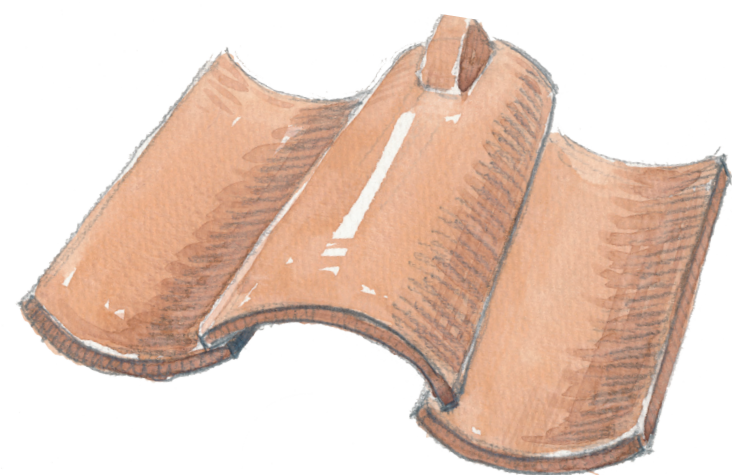
Kunsten at "bage" tegl

Teglsten til Lindeballe Kirke

Tegloven er fra middelalderen og har sikkert leveret sten til opførelsen af Lindeballe Kirke. Ovnens blev udgravet i 1915 og er siden restaureret. Efter udgravningen opførtes det lille hus over tegloven for at beskytte mod vind og vejr. Ovnens var oprindeligt gravet ned i skråningen og havde metertykke mure. Den indvendige mur var af brændte sten, mens resten var opført af soltørrede lersten. Kun siden med de 3 rundbuede indfyringsåbninger har oprindeligt stået frit.

Teglbrænding i middelalderen

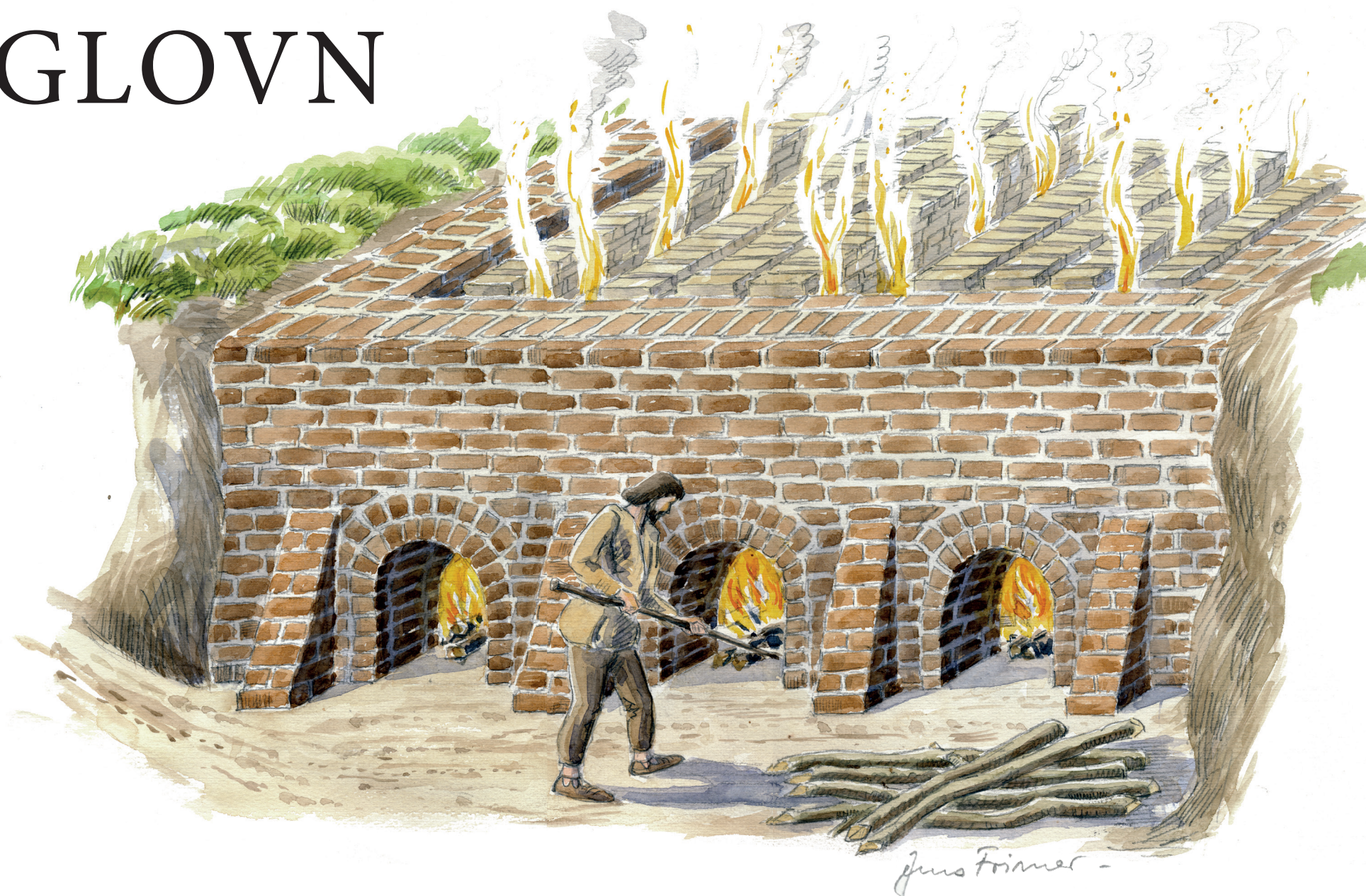
Teglbrænding har krævet store mængder af både materialer og arbejdskraft. Med vogne og vejes beskaffenhed i middelalderen var det vigtigt, at ler og brændsel var tilgængelig tæt på byggepladsen. 4-5 ugers hårdt arbejde med opgravning af ler, æltning, strygning, tørring og stabling gik forud for de færdige teglsten.

Jens Friisner -

KULTURHISTORIEN

Jens Friisner -

Fra små bål til rødglødende tegl

Lindeballe Teglovn kunne brænde ca. 20.000 sten af gangen. En brænding tog 2½ døgn og krævede 40 m³ bøge- eller egebrænde. Optændingen skete med små bål i alle 3 kamre. Langsomt blev ilden øget og skubbet bagud i ovnen. Ved afslutningen af brændingen stod ilden ovenud og de øverste sten blev rødglødende.

Genbrug af teglsten

Brændte teglsten er ofte blevet genbrugt. Det er også sket da tårnet på Lindeballe Kirke blev opført i 1926. Her blev de oprindelige

sten som blev fundet i ovnen ved udgravningen i 1915 indmuret omkring et vindue. I stedet blev sten fra en nyere forsøgsbrænding anvendt til de rekonstruerede stenranker i ovnen.

Munke og nonner

Foruden mursten er der også brændt tagsten i tegloven - såkaldte "munke" og "nonner". De brede nonner lagdes med den hule side opad og en tap på bagsiden, der kunne gribe om lægterne. De smallere munke blev lagt med hulsiden nedad og dækkede over sammenstødene mellem nonnerne.